

SONČNA VRATA

*Sončna Vrata pripeljejo posameznika na pot Ljubezni in Modrosti. Kdor v sebi odkrije ta
Dva čudovita bisera lahko spozna skrivnost celotnega Vesoljnega reda, od
najmanjših zakonitosti, pa vse do Prasetlobe Večnega Ognja,
kateri napaja vso Neskončnost.*

178. OBJAVA

11. oktober 2022

TRIJE DNEVI V TEMPLJU

»Deček Jezus razloži besedi "Jeruzalem" in "Melkizedek".
Sveto pismo kot Božja beseda. Joram opozori
na nerazumljivost Izaijinih besedil,
ki čakajo na Mesijo.«

1. Barnabej je dejal: "Ampak najljubši čudežni deček! O dveh beseda, "Jeruzalem" in "Melkizedek" želimo še danes kaj izvedeti od tebe!"

2. Povedal sem: "Torej potem pazi izključno na posamezne korene starohebrejskega jezika: Je (to je), rah ali ruha (kraj bivanja), za (za), lem ali lehem (velikega kralja); me ali maj (mojega), l'chi ali lichi - beri lici - (obraza ali luči), sedek (sedež).

3. Znano vam je, da so očaki pri tvorjenju besed pač izgovarjali samoglasnike med soglasniki, ampak jih iz neke določene pobožnosti (Iz pobožnosti in strahospoštovanja do Boga, čigar ime tvori pet samoglasnikov I,E,O,U,A.) niso zapisovali. Potemtakem je potrebno pri takšnih preko tisoč let starih besedah samoglasnike znati postavljati med soglasnike in resnični pojem neke tako stare besede se izlušči sam od sebe iz njenih korenov - No, si sedaj zadovoljen s to razlago?!"

4. Bamabej je odvrnil: "Ja, popolnoma in nadvse odlično! Ampak kako je tebi zopet uspelo razkriti takšno skrivnost?"

5. Povedal sem: "Tukaj je eno enako drugemu in vse počiva na poveljujoči moči Božjega duha, ki prihaja od zgoraj! Tega pa ne moreš in tudi še dolgo ne boš dojel, kako je to mogoče!"

6. Glej, tudi ti bereš Pismo, vendar ne najdeš zase nič Božjega v njemu, kajti za tebe je Pismo delo čisto ljudskih rok, katerega so spisali skupaj razni ljudje, da bi lažje obvladovali svoje soljudi. Egipčani so isto izvajali z njihovimi skrivnostnimi in orjaško velikimi podobami in Hebrejci s svojimi skrivnostnimi zapisi; za resnično izobrazbo ljudi tega časa pa ni več primerno ne eno niti drugo, kar so vsi resnični modreci na Zemlji že zdavnaj spoznali in jasno dokazali!

7. Glej, to je pravzaprav tvoje najosebnejše notranje resnično priznanje verovanja! Jaz pa ti povem: Kdor opazuje Pismo s tvojimi očmi, ta ne bo nikoli našel v njemu nič Božjega in bo ostal snovni posvetni čok,

ki bo sicer imel sem in tja tudi smisel za izjemne stvari in pojave, če bi se dogajale ravno pred njegovimi očmi, ampak iz njih ne bo za njegov duh nikoli kakšne koristi, kajti zanj je vsak še tako velik čudež neka čisto njegove čute zabavajoča zadeva!

8. Resnično, tovrstni ljudje so zelo podobni prašičem, ki tudi kar počez marsikaj žrejo in pri tem ostanejo vedno iste nespremenljivi, katerim je vse enako okusno, najsi bo blato ali najokusnejši pšenični kruh.

9. Zato pa naj takšni ljudje, katerim manjka višje duhovno verovanje, tudi ne berejo in s tem oskrunjajo zapise, ki so bili dani ljudem iz Božjega duha in v njih ogledujemo Božjo besedo, kajti zapisano je: "Ne imenuj nemarno Jehovega imena!"

10. Povem vam in še dodajam: Vsaka beseda iz Božjega duha je enaka Jehovemu imenu! Kdor jo bere kot delo ljudskih rok, ta je kaznivo nemaren imenovalec Jehovega imena, kdor pa jo prebira v velikem strahospoštovanju svoje osebnosti in veruje v Božji izvor Pisma, ta bo v njemu tudi kmalu in lahko našel, Božje za prebujenje in poživitev svojega duha!

11. Če bi ti - in vi tudi - v sebi verjeli v Božji izvor Pisma, potem bi Me že davno spoznali kaj v resnici sem in kako počnem moja čudežna dejanja. Ker pa vidite v Pismu prazno in za današnji čas popolnoma neuporabno mašilo ljudskih rok, vam je tudi preprečeno spoznati Me kot tistega, ki sem in - ker me tako ne priznate kot takega, so vam tudi moje dejanja skrajno nedojemljiva!"

12. Joram je spregovoril: "Moj najmilejši deček izgleda, da si se tukaj v svojem predvidevanju nekoliko zaplezal! Kajti glej, čeprav so med nami tudi nekateri, ki ne verujejo v to, da je Pismo čisto od Boga, pa imamo na drugi strani zopet nekatere, ki se tega zelo držijo in temu verjamejo in zato upajo, da bosta prišla Mesija in njegovo kraljestvo in ti ne bodo nasprotovali, če bi bil prav ti tisti obljubljeni Mesija o katerem je največ prerokoval Izaija.

13. Seveda je to Izaijino oznanjenje, zelo skrivnostno in težko si je priti z Mesijevo osebnostjo na jasno. Ampak ono ima v celoti prav mnogo, kar se s teboj ujema. Vmes je seveda marsikaj, kar se niti s teboj in na koncu še manj s pravim Mesijo - pa če bi prišel le - ta naravnost iz nebes - sploh ne ujema! In tako boš ti, nadvse modri mladenič, sam spoznal, da je celo za tiste z najtrdnejšo vero v dobrega Mesijo - takole kar naravnost povedano - še zelo negotovo in da je zares težko, se v temu vprašanju obrniti urejeno in jasno!

14. Zadeva se počasi skrči samo še na ljudsko izročilo, izhajajoče iz dolgo negovane želje ljudstva in lahko povemo, da se Rimljani najbrž ne motijo kadar rečejo "Ubinam vanis nivectis superlativum tradit gens nihil quam aquam haurire!" (Kakor hitro ljudstvo iz ničevih govoric predaja naslednjim rodovom pretiravanja, to ni nič drugega kakor zajemanje vode! Slovensko torej: Govoricam v ljudstvu ni verjeti! op. prevajalca)!" In deloma je tako z Mesijo tudi tukaj! Morda je že nekaj na tem, lahko pa tudi nič - in tako bi iz starega Jakobovega vodnjaka komajda uspeli zajeti eno kapljo zdrave vode! - Kaj meniš k temu, najmilejši deček?"

15. Odvrnil sem mu: "Kako se glasijo potem tisti deli Izaijevih napovedi, ki se na Mesijo ne prilegajo in poimensko na Mene še sploh ne?"

16. Joram je odgovoril: "Ja, moj najmilejši mladi prijatelj, potem moram iti najprej po knjigo! Na pamet onih delov ne obvladam, kajti ti se redkeje prebirajo in človek tako marsikaj pozabi, posebno iz področja prerokov! Toda malo počakaj, zadevo bomo takoj uredili!"

17. Povedal sem mu: "Veš kaj! Ker se je že stemnilo, preložimo to na jutri. In ker danes od zgodaj zjutraj pa vse do tega trenutka ni nihče nič zaužil za okrepčilo svojega telesa, dajmo končati tole naše zasedanje, pojejmo večerjo, in nadaljujmo našo zadevo jutri!"

18. S tem mojim predlogom so se vsi takoj strinjali in zapustili smo pogovorno dvorano in se podali v nam že znano gostišče.«

»Druga noč v gostišču. Joram in Barnabej iščeta ustrezna besedila iz Izaije.«

1. Jaz, sodnik in stari Simon smo se podali v gostišče, kjer smo že prenočili eno noč in v katerem so se običajno zadrževali Nazarenci v Jeruzalemu.

2. Kajti v Jeruzalemu je bila že stara navada, da je imelo v njemu vsako mesto iz cele judovske države gostišče s svojim imenom in to je bilo zato, da je, kadar je nekdo prišel iz Jeruzalema ali kakega drugega mesta in se hotel z nekom nekaj dogovoriti ali dobiti kakšno drugo obvestilo iz nekega mesta, moral iti samo v istoimensko gostišče, kjer je gotovo srečal enega ali tudi več prišlekov iz tistega mesta, prispelih tja po katerih koli poslih že.

3. Ta običaj se je sčasoma razširil tudi v Evropo. V zgodnejših dobah so imele napisne table gostišč podoben namen, dandanes o temu skorajda ni več sledu.

4. To sem pridal samo zato, da boste, kasneje lažje razumeli, kako sta Me Moja krušna starša tretji dan, ki je bil tudi dan njune vrnitve, in sicer proti večeru, mogla čisto lahko najti, ker sta v gostišču Nazaret, kjer sem dnevno bival, takoj vprašala po Meni.

5. Velika večina templjarjev se je tokrat po večerji podala počivat. Samo Joram in Barnabej sta vzela Izaijo v roke in iskala v njemu besedila, ki se ne bi prilegala posebej niti Meni niti kateremu koli drugemu Mesiji. Sčasoma pa je tudi njiju premagal spanec in odšla sta spat.

6. Kakor trenutek mine utrujenemu noč in tako se je zgodilo tudi tukaj. Templjarji so se hoteli še enkrat obrniti, toda že zelo svetel dan jih je priganjal k budnosti in k odhodu po poslu, ki jih je čakal, kar pa jim tega dne ni prav nič dišalo - še celo Joramu in Barnabeju ne, kajti v vsemu Izaiji nista mogla najti pravega udarnega dela, ki bi Me lahko prisilil k molku.

7. Joram je rekel med iskanjem Barnabeju: "Strela, saj to je res kot začarano! Ob drugih priložnostih mi je nekaj ducatov za ta namen pravšnjih delov sedelo dobesedno na nosu - sedaj pa iščem že eno dolgo uro, kakor utrujena vrana svoje gnezdo, in ne najdem nič, ampak "prav ničesar! "

8. Barnabej je odvrnil: "Saj na temu ni nič pomembnega! Če hoče deček vseskozi, že zaradi svojih izrednih lastnosti in če se mu bodo le-te obdržale tudi v moških letih, postati Mesija no, pa naj pri temu ostane! Saj na temu resnično ni nič posebnega! Če pa ga bodo morda te lastnosti kasneje zapustile, se bo že znebil sam od sebe te svoje predstave. Vseeno pa vzemi knjigo s seboj, morda jo bomo vendar še rabili v teku današnjega dne! Sedaj pa pojdiva tudi midva v govorilnico, najbrž se je tam večina že zbrala!"

9. Nato sta se dvignila in se urno podala v govorilnico.

Jakob Lorber: TRIJE DNEVI V TEMPLJU (str. 61 -66)